

- 6) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību pašī.

(¹) OV C 341, 24.9.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 26. novembra spriedums (Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Skatteverket/Sögård Fastigheter AB

(Lieta C-787/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts tiesību akti, kuros ir paredzēta pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitījumu korekcija, ko veic nodokļa maksātājs, kurš nav tas, kas sākotnēji ir veicis atskaitījumu – Fakts, ka sabiedrība privātpersonām pārdod nekustamo īpašumu, kuru minētā sabiedrība, kā arī iepriekšējā īpašniece sabiedrība ir izīrējusi – PVN piemērošanas izbeigšanās, nekustamo īpašumu pārdodot privātpersonām)

(2021/C 35/03)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Skatteverket

Atbildētāja: Sögård Fastigheter AB

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj valsts tiesību aktus, kuros, saskaņā ar šīs direktīvas 188. panta 2. punktu paredzot, ka nekustamā īpašuma pārdevējam nav jāveic iepriekš veiktā pievienotās vērtības nodokļa atskaitījuma koriģēšana, ja pircējs šo īpašumu izmantos tikai darījumiem, kas dod tiesības uz atskaitījumu, ir arī noteikts, ka pircējam ir jāveic šī atskaitījuma koriģēšana attiecībā uz atlikušo koriģēšanas laikposmu, ja tas savukārt atsavina attiecīgo nekustamo īpašumu trešai personai, kura to neizmantos šādiem darījumiem.

(¹) OV C 72, 25.2.2019.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 1. decembra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Lieta C-815/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 96/71/EK – 1. panta 1. un 3. punkts un 2. panta 1. punkts – Darba ņēmēju norīkošana darbā pakalpojumu sniegšanas jomā – Starptautiskā kravas autotransporta vadītāji – Piemērošanas joma – Jēdziens “darbā norīkots darba ņēmējs” – Kabotāžas pārvadājumi – 3. panta 1., 3. un 8. punkts – LESD 56. pants – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Par vispārēji piemērojamiem pasludināti kolektīvi līgumi)

(2021/C 35/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Federatie Nederlandse Vakbeweging*

Atbildētājas *Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ir interpretējama tādējādi, ka tā ir piemērojama starptautisko pakalpojumu sniegšanai autotransporta jomā.
- 2) Direktīvas 96/71 1. panta 1. un 3. punkts un 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmējs, kurš kā transportlīdzekļu vadītājs strādā starptautisko kravu pārvadājumu jomā, saskaņā ar fraktēšanas līgumu, kas ir noslēgts starp vienā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu, kurā viņš strādā, un uzņēmumu, kurš atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā viņš parasti strādā, šo tiesību normu izpratnē ir uzskatāms par kādā dalībvalstī darbā norīkotu darba ņēmēju, ja viņa darba izpilde aplūkotā ierobežota laika posmā atspoguļo pietiekamu saikni ar šo teritoriju. Šādas saiknes esamība tiek noteikta, visaptveroši novērtējot tādus faktorus kā konkrētā darba ņēmēja veikto darbību minētajā teritorijā veids, šī darba ņēmēja veikto darbību saiknes intensitāte ar ikkatru dalībvalsti, kurā viņš veic savu darbu, kā arī – kāds ir minēto darbību īpatsvars visā pārvadājumu pakalpojumu kopumā.

Tas, ka starptautisko autopārvadājumu transportlīdzekļa vadītājs, kuru vienā dalībvalstī reģistrēts uzņēmums ir nodevis citā dalībvalstī reģistrēta uzņēmuma rīcībā, saņem saviem uzdevumiem atbilstīgas norādes, to izpildi sāk vai beidz šī otrā uzņēmuma galvenās mītnes vietā, pats par sevi vien nav pietiekami, lai uzskatītu, ka šis vadītājs ir norīkots darbā šīs otrās dalībvalsts teritorijā Direktīvas 96/71 izpratnē, ja minētā transportlīdzekļa vadītāja darba izpilde neatspoguļo pietiekamu saikni ar šo teritoriju.
- 3) Direktīvas 96/71 1. panta 1. un 3. punkts un 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saiknes esamībai tādu uzņēmumu grupas ietvaros, kuri ir līguma par darba ņēmēju norīkošanu darbā puses, nav nozīmes vērtējumā par darba ņēmēju norīkošanas darbā esamību.
- 4) Direktīvas 96/71 1. panta 1. un 3. punkts un 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmējs, kurš kā transportlīdzekļa vadītājs veic kravu pārvadājumus un kurš fraktēšanas līguma, kas ir noslēgts starp dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu, kurā viņš strādā, un citā dalībvalstī esošu uzņēmumu, ietvaros veic kabotāžas pārvadājumus dalībvalsts teritorijā, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņš parasti strādā, principā ir jāuzskata par norīkotu darbā tās dalībvalsts teritorijā, kurā tiek veikti šie pārvadājumi. Kabotāžas pārvadājumu ilgumam nav nozīmes vērtējumā par šāda norīkojuma darbā esamību, un tas neietekmē šīs direktīvas 3. panta 3. punkta iespējamo piemērojamību.
- 5) Direktīvas 96/71 3. panta 1. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jautājums par to, vai kolektīvs līgums ir bijis pasludināts par vispārēji piemērojamu, ir jāvērtē, atsaucoties uz piemērojamām valsts tiesībām. Šajās tiesību normās minētajam jēdzienam atbilst tāds kolektīvais darba līgums, kurš nav ticis pasludināts par vispārēji piemērojamu –, taču kura ievērošana ir priekšnosacījums uzņēmumiem, kuriem tas ir piemērojams, lai tie tiktu atbrīvoti no cita kolektīvā darba līguma piemērošanas, kas savukārt ir pasludināts par vispārēji piemērojamu, – un kura noteikumi būtībā ir identiski pedējā minētā kolektīvā darba līguma noteikumiem.

(¹) OV C 122, 1.4.2019.